

Лобиз Сада

Број 23 | Главни и одговорни уредник ДУШАН ЧАМПРАГ | 1 јуна 1935 | За власника и издавача одговара ДУШАН ЧАМПРАГ | Година XII.

Здраво Соколи!

Како се сваке године у ово доба, широм наше простране и уједињене Отаџбине, одржавају соколске јавне вежбе; то ће и сутра у недељу 2 јуна о. г. Соколско друштво у Новом Саду, уз сарадњу Мушке реалне гимназије Краља Александра I, Женске учитељске школе, Мушке грађанске школе и Женске грађанске школе приредити јавну вежбу са врло обилним програмом.

Полазак поворке са игралишта „Карађорђе“ у пола 12 часова пре подне главном улицом до соколане; а почетак је јавне вежбе у 4 часа по подне, која ће се одржати такође на игралишту „Карађорђе“.

Оснивачи соколства, а нарочито код нас у Новом Саду, као одлични национални пионери, знали су да ће се путем соколства не само моћи очувати, већ још будити и ширити наша национална свест, и то баш у времену, када су се тадање мађарске власти спремале да изврше удар на националну свест тадашњих народносних мањина у које су урачунавали и наш српски народ.

Истина, у оно доба и наши политичари и наши вођи, били су на достојној висини свога врло тешког позива, и по цеву највећих жртава, стајали су на бранику наше националне ствари.

Баш у то доба пали лучу соколства, тада млади и врло популарни др Лаза Поповић, лекар из Сремских Карловаца, који не само да не трне, већ се из дана у дан све више разбуктавала и ширила широм тадањег оностраног српства.

У то време је соколство имало врло важну националну мисију, јер се кроз њега сврстала и упознала наша национална омладина; а то упознавање највише се чинило путем соколских јавних вежби, које су се и у оним временима одржавале.

Путем тих јавних вежби се вршило не само духовно већ и физичко одабирање и васпитање; што је свакако ишло у прилог нашој националној ствари у сваком погледу.

Соколски слет у манастиру Раваница пре светскога рата, био је не само претеча осталим слетовима, већ је тако исто био и наша велика манифестација наше националне мисли и идеала.

После светскога рата и нашег националног ослобођења и уједињења, наше соколство занавља свој рад и то с једне стране као српски, а с друге стране као хрватски соко.

Најзад, водеће личности, које су стајале на челу и једног и другог сокола, увидели су: да после националног уједињења и ослобођења, овако подвојени соколи у својој слободној Отаџбини, неће моћи на пољу својих задатака и циљева пружити онолико, колико би то могли у заједничком и јединственом раду учинити.

Брат Др Игњат Павлас старешина соколске жупе Н. Сад.

Та је насупрот национална потреба извршена стварањем Југословенског Сокола, коме се на чело ставио тада Њег. В. Престолонаследник, а данас Њ. В. Краљ Петар Други.

Од тога времена, Југословенски Соко постаје још јачи, а његови редови још збијенији а чланство многобројније.

Данас пак Југословенски Соко очевидно напредује у сваком погледу, тако, да нема ни једне националне акције и приредбе, без учешћа наших дичних сокола широм наше лепе и простране Отаџбине Југославије.

И ове соколске вежбе, које се одржавају у Новом Саду, тој старој и дичној Атини читавога српства, јесте не само национална манифестација, већ је уједно и смотра сокола.

Ценећи велике заслуге наших сокола на пољу наше националне мисли, као и на остварењу наших остварених националних идеала, као и вековних своја, то овај број нашега листа посвећујемо нашим драгим соколима.

Као прави и искрени национални поборници, нашем соколству, сматрамо не само за особиту дужност, већ и за част, да му и овом приликом укажемо нашу захвалност по оној: „Благо оном ко до века живи, имао се рашта и родити“.

Поздрављајући соколе и соколице, ми из два душе им кличемо:

Здраво!

Петнаестогодишњица оснивања Соколског друштва и освећење заставе у Чуругу, челенке дичне Шајкашке

Челенка дичне нам националне Шајкашке, Чуруг, родно место пок. др Лазара Пачуа најгенијалнијег нашег финансијера предрате Србије, колелка пок. Јанка Периха великог националног радника и мученика за општу ствар, у недељу 16 маја имао је ретко национално славље, већ и велику националну манифестацију.

Брат Стеван Лазич старешина

Наиме, тога дана је Чуруг, та челенка и понос дичне Шајкашке прославио петнаестогодишњицу од оснивања соколског друштва, које данас стоји на завидној висини.

Тога знаменитога дана слављен је и чин освећења друштвене заставе, као дар земника соколскога старешиње г. Лазара Павковића и његове дарежљиве и честите супруге.

Поред свечаности и јавних вежби соколског друштва из Чуруга и околине, приређена је и врло успела народна забава.

Тога дана Чуруг је био у потпуно свечаном руху, јер су све куће биле окаћене зеленилом и нашим националним заставама, што свакако дичним чуружанима служи на част и понос, као челенки националне Шајкашке и у најбурнијим временима.

Пре подне, т. ј. пре отпочете националне свечаности, на општинском тргу сакупио се огроман број народа, тако, да се скоро није видео толики број људи на скупу.

На лепо украшеној трибини, поред свештенства, које је сбило чин освећења заставе, запажени су: изасланик старобечејског војног округа потпуковник г. Димитрије Ризнић,

срески начелник г. Сава Поповић, изасланици соколске жупе из Новог Сада г. г. Влада Вишошевић и Павле Даљев, затим председник музичког одсека соколске жупе г. Миодраг Јовановић, адвокатски приправник из Новог Сада, општински бележник г. Миленко Ружић, као и многи представници соколских друштава из целе околине са њиховим засатвама.

Брат Лазар Павковић заменик старешиње

Обред освећења соколске заставе извршили су свештеници из Чуруга и околине, и то: прота тителски г. Ђорђе Парабушки, бивши народни посланик тителског среза; чурушке проте г. г. Василије Теофановић и Василије Стојадиновић и свештеници г. г. Ђорђе Живанов из Жабља и Бранко Вакањац из Чуруга.

На завршетку освећења, прота г. Теофановић је одржао следећи говор:

ДРАГИ СОКОЛИ —

МИЛА ДЕЦО НАША!

Данашњим даном доживљавате са великом радошћу и пуним задовољством један велики догађај у вашем животу, јер вам је давнашња жеља остварена данашњом поносном заставом вашом, тим видним обележјем соколског друштва свога. Са том развијеном заставом вашом од данас поносно долазите у свету кућу божију приликом великих правника и свечаности верских са новом заставом ће те се поносно појављивати међу браћом вашом на соколским слетовима.

Соколска установа данас живи и битиће у свима напредним

крајевима миле нам домовине наше и у словенским државама, она је од увек уважена, поштована и радо виђена од васколиког напредног света.

Кума и кум заставе
Брат Лазар Павковић са сугругом Јулом рођ. Чонградац

Правила соколског друштва су узвишена по богатој садржини својој, јер сваки члан његов ступајући својеволно у поносно друштво то заветом и заклетвом својом обвезује се и пред Богом и пред светом, да ће се као Соко увек примерно владити и живети, догод се буде називао дичним соколским именом — а племенити и лепо садржај тих правила тражи и захтева најстрожије од свакога члана свога уредност и вредноћу, поштовање светлог имена народа свога, да ће вазда имати на уму свету веру својих прадедова и молити се срдечно Богу, Творцу небесноме и бити вазда на услузи ближњем свому.

Шта је соко? Верни и одани војник Краљу, Отаџбини, роду дика и понос, оличење рада и поштења, верна слика и прилика. А соколица? Верна друга, он поноси, она смела — једна душа у два разна тела. Милостиви Бог их благосиља са небеса светим својим благословом. Народна их љубав вазда прати, од тог двога соколима ко би могао више дати? Ја им срдечно желим братске слоге, да су увек међусобно сложни, то је право. У то име дичне соколице и соколи наши да сте свима нама здраво!

Још од најстаријих народа у историји светској пре Христа на много година, од тадањег силног народа римског остала је народна изрека: да само у здравом телу живи вавек и здрав дух. Та изрека је велики потстрек соколству и лозинка њихова рада у животу, јер посведневним телесним вежбањем се знатно челичи, јача и знатно снажи тело, а здрав човек вазда склон је доброј вољи, сваком расположењу и задовољству своје у животу.

Од поставка нашег соколског друштва у Чуругу поникла је жарка жеља, да заимају и заставу своју, по примеру осталих друштава. Та је праведна нада дубоко тињала у срцама вашим, па се ипак жеља ваша после низа дугих година тек данас са милошћу божјом остварила и то великом дарезљивошћу једнога оданог члана нашега а нашег врлог грађанина по имену Ла-

зара Павковића, трговца и његове честите супруге госпође Јулке, која су жртвовали замашну суму за набавку заставе наше. Он је целог живота вазда потпомагао дарезљиво друштво ваше и радо и весело је с вама полазио на разне слетове и бивао увек рука помоћи у свакој невољи и неприлици. Па сам слободан као свештеник ваш у име свију вас сокола, да изречем и вашу и своју велику хвалу и благодарност са топлим речима: Живели ваши дородавци, нека их милостиви Бог дарује свака напретка у животу њиховом, живели!

Соколство је данас на видном месту и поштовано је од свог света у нашој држави. А да је то истина, добро знамо да је наш витешки мученик блаженопочивши Краљ Александар свога првенца сина а данашњег младог и нејаког нашег Краља Петра II, радо и драговољно одазивајући се топлој жељи и срдечној молби целог соколства, дао да он буде покровитељ соколском друштву, а соколство из захвалности и свете грађанске дужности вазда је спремно да жртвује и живот свој за Краља и за милу Отаџбину своју.

Свечаност пред општинском зградом: 1) Брат Др Ђорђе Јовановић, лекар-претседник општине и народни посланик, 2) Брат Вишошевић, изасланик Жупе из Н. Сада држи говор, 3) Брат Лазар, старешина сокола у Чуругу

Ви сви добро знате, да лепа песма сваког одушевљава и развођује — јер нас је песма од свих зала — до данас — одржала само њош хвала! Рекао је некада наш омиљени чика Јова-Змај. Па ја ћу вам сада прочитати једну дивну песму, која је спевана а односи се на освећење свију соколских застава.

Те вели слатко и одушевљено:
Испунили смо позив дужности,
Извршили смо обред свештени,
Учинили смо завет пред Богом!
Осветили смо свету заставу нашу!
Браћо и сестре ближе приђите!
Приђите сјају ове светице,
Сваке њеи делић вреди ризнице,
Свака јој ројта вреди алама!
Сваки јој копчаћ ткива њевина
Скупље од злата жежена!
Она је символ мисли соколске
И омладинског свето знамење
Она је гесло српског витештва,
И верна друга наших сјајних победа!
Цела је наша прошлост трагична!
Соколском мишљу до дна прожета!
Из сваке наше сјајне победе
Чује се кудањ срца соколског!
Протутњаше битке крваве
Пробљештале су сјане победе,
Ускрснуо је народ слободан
Јединства венцем гордо увенчан!
Ој заставнице, лепо јуначе!

Овамо ходи! Узми заставу!

Дигни је у вис снажним десницом,
И, сиван као Бошко Југовић,
Загрни моћним гласом победним:
„Под барјак, ко је срца соколског!
Да живи Српство! Здраво соколи!“

После предаје заставе старешини соколског друштва г. Ст. Лазвићу; он је у веома смишљеним речима изразио необичну радост чурушких сокола и грађанства, на толикој указаној почаст, предао је као аманет на чување друштвеном заставнику г. Ст. Манојловићу.

Након тога су говорили још и следећа г. г.: Ризвић потпуковник у пензији и срески начелник Поповић.

Кум заставе, г. Лазар Павковић, заменик старешине чурушких сокола, који је заставу даровао соколима, умолио је у своме говору чурушке соколе, да заставу не само чувају, већ да је и очувају, те да остану верни соколским идејама.

После тога је огромна поворка кренула зграда општинске управе, где је г. Вишошевић, изасланик соколских жупе новосадске, одржао следећи говор:

БРАЋО И СЕСТРЕ!

Сретан сам што као изасланик братске жупе могу да вам

конструктиван у сваком правцу. Тежиња му је здравље телесно и душевно. Оно хоће да формира у сваком погледу савршеног, племенитог човека, који

Брат Владимир Вишошевић.

вазда истину говори, човека који воли правду и рад и увек поштено мисли, ради и поступа. Прави соко је и прави човек — човек, који се не претвара, који је увек доследан, који води живот уредан, непорочан, без љаге. Али главни и највећи задатак соколства је да у телесно добро одгојеној омладини гаји и јача дух домољубља. Право родољубље не налази се у ларми и буци, лепим и празним речима, већ у тихом и неуморном раду око просвећивања и материјалног и културног подизања народа. Прави родољуб не тражи корист од свог родољубља и не размеће се својим радом, знањем, положајем и богатством, него непрекидно и постојано ради и скромно другује и са најнижима и најсиромашнијима, помаже их, саветује, иде им на руку и подупире.

Соко жели своје народу победу, слободу, благостање, па се према овоме и управља. Соко је птица дана а не ноћи, те зато све што ради, ради искрено, отворено. Соколе везује узајамна љубав, братство, једнакост и слога, а уз ово дисциплина је израз хармоније њихове и долази сама по себи. Соколство се труди да цео наш народ буде трезан и свестан да љуби своју домовину, да воли и чува слободу и језик, да поштује прошлост својих праотаца, да љуби истину и поштење.

Само тако, ако сви као синови једне мајке, као рођена браћа, принемо заједно, ако сложено пружимо руку један другоме, може се дочекати част и срећа нашега народа. Соколство је велика наша потреба, јер нам њиме треба народ појачати, сјединити и подићи како би могао одолети тешким борбама и искушењима. Ако хоћемо да нам циљ соколства буде: снага, здравље, племенитост, поштење, братство и слобода, ваља нам настојати да нас се што више нађе у соколском колу и на соколском васпитању и да соколске вежбаонице буду станице што већег броја младежи, која ће да ради уврењем, да не ради само за себе, већ за целину.

изручим братски поздрав братске нам жупе на данашњи дан тако значајан по соколско друштво Чуруг, кад слави своју петнаестогодишњицу постојања, а којом приликом и развија своју друштвену заставу дар брата Лазара Павковића, подстарешине.

Под овом заставом светим символом државног и народног јединства нека се сакупе сви здрави елементи општине Чуруг, те понесу овај соколски стијег, путем соколских циљева. Циљеви соколства браћо и сестре су познати, позната су и средства с којима соколство постизава своје циљеве. Позната је и соколска идеологија. Зато само желим да и овом згодом нагласим: Југословенско соколство је покрет националан и етички, покрет хармоничких врлина базиран на љубави и братству. Ми соколи знамо само за позитивне етичке вредности, а све што је негативно избегавамо и побијамо. Зато у нашим редовима влада љубав, слога и братство, зато проповедамо братство, једнакост, зато живимо по заповеди Божјој, која је садржана у речима: Љубите се! Соколски рад је

Сваком појединцу од вас нека буде дужност јачати се телесно да вам тело очврстне како би га са пожртвовањем и несебично тој целини ставили на расположење. Одгојимо ли једном свој народ у духу соколском, одгојили смо га чврстог и јаког који ће моћи у будућности да изгради себи здраву и сважну домовину.

У здравом телу почива и здрав дух, рекли су људи давно пре нас. То значи да се у питању душе и њеног васпитања мора пошеветити пажња, јер без културног подизања и здравог морала нема напретка и среће у народу.

Соколско друштво Чуруг као карика у великом соколском ланцу нека и надаље настоји да савесно испуњава своје тешке али поносне дужности, као што је и ових петнаест година испуњавало. Данашња свечаност нека вам даје подстрека да своја настојања у дело спроведете. Под ову заставу нека се прикупи све што је здраво и поносно дигните свој соколски стијег, те сва своја настојања и рад ставите у службу Краља, народа и домовине, а тиме и у југословенску и свесловенску мисао. **Здраво!**

На овај патриотски говор одговорио је г. др Ђорђе Јовановић председник чурушке општине и народни посланик, чији је говор народ са највећом пажњом саслушао и бурно га поздравно.

У подне је у гостионици „Српски Краљ“, која је својина нашег одличног пријатеља г. Мана Вранића, заслужног и веома агилног сокола и једног од главних приређивача ове врло ретке свечаности, приређен је банкет у част страних гостију.

На овом банкету су пале многобројне здравице, које су све од реда кителе од великог узбуђења присутних дичних Чуружана, који су у оваком времену испољавали своју високу националну свест.

После подне, грађани Чуруга и гости са стране, имали су врло ретко задовољство, да на игралишту спорт клуба „Хайдук“, виде јавни соколски час, на коме су увели учешћа следећа соколска друштва: Бачког Градишта, Бачког Петровог Села, Старог Бечеја, Србобрана, Турије, Мола, Аде, Ђурђева, Госпођинаца и т. д.

Огроман број публике, ову ногометну утакмицу заједно са изасланством и гостима гледала је са највећим уживањем и задовољством.

Нарочиту пажњу привукле су вежбе на справама, чији је предњак био брат из Новог Сада г. Милан Стефановић, који је данас олимпијски вежбач, који је својим вратоломним продукцијама просто задивно присутне гледаоце.

На јавном часу је примећен и начелник соколске жупе из Новог Сада г. Милан Теодоровић.

Увече пак приређена је соколска академија у гостионици г. Петра Кузмановића, на којој је старешина г. Лазић изнео историјат соколског друштва у Чуругу, а који гласи:

Поштовани посетиоци, браћо и сестре,

Дана 9 маја ове године, навршило се равно 15 година, када су свесни грађани Чуруга, удружени у раду за све оно што је лепо, племенито и корисно, на заједничком састанку одлучили, да се у Чуругу оснује Соколско друштво. Одлука ова наишла је тада на веома повољан одзив међу грађанством, па је 16 маја исте године на првој главној друштвеној седници изабрала управа и вођство друштва.

Брат Др Ђорђе Јовановић лекар, претседник општине и народни посланик

Проглас за оснивање друштва потписали су тада: Берислав Берић, свештеник; Јован Весић, учитељ; Стеван Лазић, општински чиновник, Тодор Касапиновић, учитељ и Стеван Рајчевић, трговац.

Приликом одржања прве седнице на предлог покојног Милоша Бајићог, тадањег општ. бележника скупљено је прилога у новцу 2070 круна.

То је био први новац који је соколска благајна од дародаваца примила, и са тим новцем подмирили су тада најпотребнији издаци друштва.

У првим редовима вођства друштва били су бирали и били:

а) Старешине:

Берислав Берић, свештеник, Јован Весић, учитељ, Стеван И. Лазић, општински чиновник и Младен Главашки, школски управитељ.

б) Тајници:

Стеван Лазић, општински чиновник, Младен Главашки, шк. управитељ, Мита Марковић, учитељ, Јован Шешевић, трговац, Јован Савков, маг. фармације и Живко Момировић, општински чиновник

в) Начелници:

Јанко Пестелек, општински подбележник, Манојло Вранић, трговац, Витомир Јовин, трговац, Милоје Арсин, адвокатски приправник, Стеван Нинков, судски чиновник, Бранко Стефановић, ципелар, Живко Војновић, сарач, Радивој Новаков, молерски помоћник и Стеван Сачић, трговачки помоћник.

За ових петнаест година прошли су кроз соколску школу и у Соколани вежбали, вежбажа 581, вежбачица 67, мушког нараштаја 555, женског нараштаја 151, мушке деце 1025, женске деце 919, укупно 3.298 што износи 219¹³ годишње.

Од 1923 године установљено је место друштвеног просвета-

ра, па су исто место заузимали: Младен Главашки, школски управитељ, Каменко Чура, општински бележник, Мита Марковић, учитељ, Бранко Вакањац, свештеник и Јован Петровић учитељ.

Однос чланства управе друштва и вежбајућег чланства био је у току ових 15 година соколски, братски.

Брат Мане Вранић један од врло ретких трудбеника за наше соколство

Друштвени функционери вршили су своје дужности у границама својих могућности, а тиме су увек доприносили, да је рад соколски у Чуругу увек наилазио на одобравање овдашњих мештана, па је друштво било обилно помагано морално и материјално од разних овдашњих установа, а нарочито пак од стране Српске православне црквене општине и политичке општине Чуруг.

Нарочиту захвалност дугује друштво Српској црквеној општини, која је од дана оснивања па и данас ставила на расположење дворану свога дома, у коме је увек пламтила љубав соколска, у коме су се јачале соколске мишице, развијао дух и братољубље соколско.

То и такво разумевање представника црквене општине само се може тако тумачити, да је идеологија соколска продрла у најшире слојеве нашег народа, а да су Соколи ти, који су својим разумевањем, несебичним радом и пожртвовањем били способни да стекну љубав мештана у својим местима, и баш тиме стекли и поверење на највишем месту државне управе.

Трудећи се тако, наше соколско друштво нарочито је вршило соколску мисију, учествовањем на слетовима у разним местима наше лепе Отаџбине, па и ван граница ове.

Тако смо учествовали на слетовима у Ади, Бачком Градишту, Бачком Петровомселу, Београду, Великом Бечкереку, Госпођинцима, Жабљу, Загребу, Љубљани, Меленцима, Мољу, Надаљу, Новом Саду, Осеку, Петроварадину, Прагу (Чехословачка), Сарајеву, Скопљу, Сплиту, Сомбору, Србобрану, Сремским Карловцима, Старом Бечеју, Суботици, Сушаку, Тарошу, Тителу и Турији. Укупно у 29 места са 2071 лицем.

Седнице главне годишње скупштине, па и одборске одржаване су увек у заказано време, а на истима се испољавала једнодушност у соколском раду.

Братска управа жупе, као и окружје увек су правилно оцењивали рад нашег друштва који је био задовољавајући.

Подношајући овај кратки преглед у главним потезима о раду и стању друштва, у току минувалих 15 година његовог живота, ми са задовољством можемо констатовати, да међусобних вађевица у овоме друштву готово и није било, и да је суд части овога друштва у току ових 15 година заседао и доносио одлуке свега у два маха.

Понашање нашег чланства у опште дало је могућности друштвеној управи, да несметано делује у духу соколске организације, и да деловање у свима гранама нашег пословања није трпело застоја и одлагања.

Дужност нам је, да се приликом ове прославе сетимо и оних, који су у друштву сарађивали, а којих више нема међу живима, а то су: Бранко Перић, Милош Бајић, Др Миливој Грешљикин, Момир Дражић, Лазар Мравић, Слободан Михајловић, Витомир Максимовић, Иван Стојадиновић, Марко Перић, Јоца Ђурчин, Миленко Ивков, Јанко Пестелек, Мара Земљанац, Јован Мартин, Каменко Чура, Паја Чупић, Милена Главашки, Груја Јокић, Миленко Бечејац, Добрица Андрић, Стеван Перић, Урош Рајков, Војислав Коварски, Живан Ратков, Петар Гавриловић, Стеван Дорић, Милош Лазић, Груја Рајков, Данило Главашки и Миленко Доловац.

Свима нека је братска хвала и слава!

Нарочито нека је хвала и слава за сва времена блаженоупокојеном Витешком Краљу, и Брату Првом Соколу, Александру I Ујединитељу, који је допунио аманет неумрлог оснивача Соколства пок. Др Мирослава Тирша овим значајним речима: Соколи! Од колевке до гроба дужности служите само Југославији и југословенској идеји. Њене су ваше мишице и и ваша срца, њене имају да буду све ваше радости и идеали, ваше тежње и сва ваша прегнућа!

Најсветије речи неумрлог покојника „Чувајте Југославију“, тај свети Аманет сваком Југословену, Соколи су дубоко урезали у своја срца, и напашањем свим оним што је племенито, они су се заветовали да ће тај аманет до крајности испунити.

Нека је слава и вечна хвала великом Краљу Мученику!

Браћо и Сестре, завршујући и поднашајући овај рапорт о петнајстогодишњем раду соколског друштва у Чуругу, отварају ову данашњу академију желећи свој браћи, сестрама и поштованим посетиоцима, да истрају у соколском раду и раде на добробит ове организације имајући на уму и то, да ма колике биле туге и невоље што их је провидност дала Сокоlima и Соколству у опште, ми ипак бистро пред очима видимо, како ће будућа поколења хтети и умети ценити рад појединаца и целине, и да ће их сматрати својим узором.

Старешини Савеза Сокола Краљевине Југославије и брату

Продајемо уз попуст од 20%

Све поближе сазна ћете са наших плаката и у нашим продаваоцима

ТИВАР ОДЕЛА

Његовом Величанству Краљу Петру II, претставницима жупе, друштвима и свима вама, и овом приликом шаљемо наш лепи соколски поздрав

Здраво!

Финале ове величанствене националне свечаности била је играчка, која је раздрагала и старо и младо, тако, да ће ово национално славље остати у незаборављеној успоени како гостију, тако исто и наших дичних, драгих и милих Чуружана.

ДОКЛЕ ЋЕ СЕ ТРПЕТИ

— Против дефетиста и сепаратиста —

Морамо се још једном вратити на резултате гласања овде у овим нашим северним крајевима, јер је потребно да се размотри она тенденција која се очигледно даје констатовати из раздео гласова у појединим општинама. Чинимо ово једино из разлога, да би се утврдиле извесне чињенице и појаве, на које се мора скренути општа пажња, да би се могле повући поуке за будућност.

Сваки избор који се у политичком животу државе врши, доноси са собом прилику и могућност партиско-политичког сепарирања. Подвојености је увек било и свагда ће бити, јер нити је могуће да баш сви бирачи буду једног мишљења нити се од свих бирача може очекивати да ће се баш сви на једну страну определити. Политика је ствар личног схватања и расуђивања народних и државних потреба, за чије се решавање могу применити разни начини и разне методе.

Ови минули мајски избори били су такође расписани зато, да би се добила народна одлука у питању вођења наше државне политике. Тражило се од народа да преко својих бирача одлучи: да ли одобрава досадању делатност Владе г. Јевтића и да ли прихвата радни програм ове Владе. То и ништа друго се имало одлучити на овим изборима.

Претежна већина бирача и нашег народа је овако и схватила суштину ових избора, па се тако и гласало. Близу два милијона бирача је дало свој глас за листу г. Јевтића, те је тако манифестовано одобравање досадање делатности и прихватање програма ове Владе. Када код оне друге стране, на страни опозиције и то у претежном њезином броју не би било другачије схватање, могло би се ћутке прећи даље и можда не би било потребно враћати се на ова питања.

Но како се у редовима опозиције злонамерно и кажњиво тумачило значење ових избора,

Одело чини човека — ТИВАР прави одећа

Пријатно лето у Тивар одељу!

Летња је мода практична: елегантне светле панталоне, лагани сепаратан капут без поставе (јанкер).

Набавите таково одело код нас!

Ни у најтоплијим данима неће Вам бити вруће.

Бурет одело	Дин 190 - 240 ⁻
Каша панталони	" 90 - 110 - 140 ⁻
Јанкер	" 110 - 130 ⁻
Трико-сако	" 110 ⁻
Беле бурет панталоне	" 90 - 100 - 110 - 130 ⁻
Дечји јанкер	" 65 - 75 ⁻
Велвет чакшире	" 40 - 45 - 50 ⁻
Бурет чакшире	" 45 - 50 ⁻

Сва наша летња одећа могу се прати.

Посетите нас!

ТИВАР ОДЕЛА

па се према томе вршила и агитација на недозвољен и по нашу општу националну ствар штетан начин, то се мора ова чињеница подвући и осудити. Нарочито је ово важно за ове наше крајеве, јер се баш овде покушало увести међу наше мањинске бираче семе дефетизма и сепаратизма.

Преко ове чињенице се не сме прећи, него се мора размотрити како се где у појединим општинама гласало, а још више се мора повести рачуна о томе како се где међу мањинским бирачима агитовало.

И ако се та агитација углавном вршила тајно, ипак се могу и морају дознати методе ове агитације, морају држати у евиденцији они агитатори који узимају себи смелости да раде против државе и мора се најенергичније сузбити сваки покушај оживљавања племенског, верског и покрајинског сепарирања и антагонизма.

Пуно признање се мора одати овим нашим мањинским бирачима који се нису дали завести, али се најодлучније морају осудити они мањински бирачи а понајпре они агитатори међу нашим мањинским становништвом, који су под упливом загребачких франковаца и затрованих непријатеља наше државе ширили лажне и тенденциозне вести и клевете против државе, агитовали против српства и југословенства и сејали семе разора. Такве појаве се морају у клици угушити, јер се ни за тренутак не сме трпети

да она шачица загребачких непоправљивих занешењака убацује своју мржњу на све што је српско и у ове наше крајеве.

У седамнајестој смо години од Ослобођења и Уједињења, па ето још увек се морамо борити против дефетизма и сепаратизма. Крајње је стога време да се једном већ обрачува коначно са онима који се не осећају добро у нашој слободној, уједињеној и националној држави, који би још увек хтели да руше темеље ове државе и који неће да схвате историјски значај и нужност нашег народног и државног јединства. М.

ДА ЛИ ЗНАТЕ, ДА КЊИЖАРА
„СЛАВИЈА“
ИМА СВЕ САВРЕМЕНЕ КЊИГЕ?

* НА ПРОДАЈУ на најлепшем месту у Враговој башти кућа са две собе, шпајзом, кухињом и два празна плаца. Упитати у улици Аксентија Мародића 5, Врагова башта.

...? бадава
PHILIPS је PHILIPS

Најбољи апарати!
Најповољнији услови!

Радојница
ТЕОФАНОВИЋ
Н. САД, Бр. Петра 15

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „Нови Сад“, треба слаати на адресу: Нови Сад, поштански фах 14.

Штампарија Душан Чампраг и друг
Нови Сад, Краља Петра улица 3.

ЈОСИП ШПИРКА ТЕХНИЧКИ ПРЕДУЗИМАЧ

Примам следеће послове: спровађање водовода, плина и намештаја за купање, централно грејање, вентилаторе, намештаје за сушаре, за творницу леда и справе за хлађење.

Прорачун и планове на захтев извршујем

Нови Сад, Љубљанска улица бр. 21.